(reportáž o druhém Potlachu Pacifiku bez Pepy Blažejovského)

Malostranská beseda v Praze má několik kapel s pravidelným měsíčním programem. Poslední čtvrtek v každém měsíci patří kapele **Pacifik** a jejímu programu s názvem Potlach.

Jenže při posledním Potlachu v roce 2004 kapela hrála jen ve třech. Jak známo, odpol

Helena a Václav Maršálkovi

foto: Tomáš Pohl ©

edne před koncertem náhle a neočekávaně zemřel člen kapely **Pepa Blažejovský**, zpěvák, kytarista a skladatel.

Ve čtvrtek 27. ledna jsem navštívil první letošní Potlach. Na začátku koncertu byla židle, na které vždy Pepa sedával, prázdná.Jenže bylo tomu tak jen na pár úvodních skladeb. Potom Tony Linhart pozval na jeviště jednoho ze zakladatelů Pacifiku
Václava Maršálka
. Vašek se kdysi rozloučil nejen s kapelou, ale i se svou ženou a zpěvačkou Pacifiku Helenou.

Vašek před přestávkou zasedl na Pepovu židli a zahrál na kytaru "bez lajny" pár starých "pecek" a přidal i dvě písně Wabiho Ryvoly. Nešlo vůbec o to, zda to znělo nebo neznělo. Vaškovi přibyly šedivé vlasy a nějaké to kilo, ale měl jsem pocit, že sedím někde v hospodě v Poddubí nebo v Choceradech na Sázavě a Vašek hraje jen tak pro radost lidem.

Po přestávce vystoupila jako hlavní host pořadu paní **Jitka Vrbová** s "kapelou" **Akáty**, což je jak známo Standa Chmelík, jeho kytara a kazoo.

Jitka Vrbová patří mezi zpěvačky, které nemají v pozadí promotion, lesk bulváru a média. Jitka Vrbová "jen" nádherně zpívá. Zpívá hlasem ne nepodobným hlasu Evy Olmerové, ale má svůj osobitý repertoár.

Generace Evy Olmerové,Vlasty Průchové a o něco mladší Jitky Vrbové se narodila v nesprávné zemi v nesprávné době.

Bývalý režim nepřál jazzu jako žánru (jako ostatně předtím režim Třetí říše) a doba po listopadu 1989 přišla pro uvedené dámy s velkým dé pozdě a showbusiness je nebere.

Jitka Vrbová na snímku Tomáše Pohla ©

Ale kdo chtěl a chce slyšet skutečnou kvalitu s mrazením v zádech, ten si cestu k písním Jitky Vrbové najde.

A paní Jitka Vrbová ve svém relativně krátkém vstupu, kdy pozdravila i vnuka svého žáka a jeho dědu navštěvujícího minulosti třídní schůzky paní učitelky Vrbové, zpívala o Sázavě, o tom, že určitě se sejdem o jednu zimu moudřejší, o námořníkovi jménem Joe a přidala Čekej tiše z repertoáru Evy Olmerové.

Zaznělo i *Pikovické blues*, *Bílá pláž* a celé Malostranská beseda zpívala s paní Vrbovou a potlesk neměl konec. Pak se paní Jitka i se Standou omluvili, že jako důchodci už musí končit a jeviště patřilo opět Pacifiku, tentokrát i s Vaškem Maršálkem.

Marcela Voborská, u níž Tony Linhart připomněl, že ji trampové říkali Marcela Krásná (aby ne!), pomohla oddálit od Vaškových očí playlist neboli seznam skladeb (má na čtení krátké ruce) a on zpíval *Oregon* a další nezapomenutelné skladby z doby minulé.

Po obvyklém špičkování mezi Tonym a Helenou Maršálkovou se Vašek a Helena postavili k sobě a zazpívali duet předcházející *Džínovou lásku*. Je vidět, že to co soud rozdělí, muzika lehce spojí. Moc jim to spolu slušelo.

Pak Vašek Maršálek přidal, zejména s podporou mužské části publika píseň o ženách a na závěr zazněla *Velrybářská výprava*.

A tak židle po Pepovi Blažejovském ten večer nebyla opuštěná a všem bylo moc dobře.

Ale kdo židli obsadí na trvalo, to se zatím neví.